

расхижъ.“ Нашии царь за доброто ви да се мъчи, а пакъ тѣ душманлъка му да мислятъ. Слѣдъ малко врѣме като пристигнали всички, едни оттѣхъ останаха да живѣятъ въ Едирне, други ги испратили на Димотика, Ипсала, Береджикъ, Вѣибча, Мустафа Паша, Хасково, Чирпанъ и Пловдивъ, които били распоредени по разни кѣщи да ги глѣдатъ и хранятъ и да прѣкарватъ останалии си животъ, дордѣто земе единъ край войната, когато прѣкарвали съ голѣми мъжи и неволи.

Разликата мѣжду бѣжанцитѣ и робитѣ е тѣзи: че бѣжанцитѣ избѣгнахъ и се спасихъ отъ въдъ балкана, на които твърдѣ кѣсно се подобри положението прѣзъ зимованието имъ, както отъ правителството имъ, тѣй и отъ тамкашнитѣ граждани, а най вече зависяше и отъ самитѣ тѣхъ, които имахъ надѣжда за скорото разбиване балкана и за завръщанието си, дѣто се трупахъ всѣ на едно мѣсто, а пакъ робитѣ щомъ пристигатъ въ Едирне, правителството слѣдъ недѣля и повече врѣме ги поева и ги распраца по разни мѣста да ги хранятъ, обличатъ и глѣдатъ насилственно християнскитѣ общини. Тѣ тамъ въ робството си много се благодариха отъ доброто гостоприемане на Батолишката община, Ерменцитѣ и Гърцитѣ които противъ всичката си злоба противъ българитѣ, и на женитѣ като думали: «мжжѣтѣ ви що станахъ комити и защо ги оставихте да правятъ туй, тѣ ви сж причина сега да теглите вий» пакъ не сж ги оставили съвсѣмъ безъ покровителството си, макаръ и тукъ да сж появявали нѣкои слаби и некѣдърни за неприемането имъ, но сравнително съ онова на отвѣдъ балкана, това може да се счита нищожно и не толкова достойно за осжждане като отъ друга народность колкото онова отъ сжщитѣ българи отвѣдъ балкана. При това тогава въ Турция се появихъ разни челоуѣколюбиви и благодѣтелни общества съ помощи отъ европейскитѣ държави, а най-много отъ английското правител., което е испращало помощи отъ разни подаръци, като: пари, орисъ дрѣхи, покривки и др., които чрѣзъ свои избрани комисари сж раздавали горнитѣ вѣщи на всѣ-